

Altan'ın Yeni Arabası

Altan, oyuncakları çok seven bir çocuktur. Oyuncaklarıyla oynarken özenli davranır, kırmadan oynardı. Bir gün babası ona oyuncak bir araba aldı. Bu, uzaktan kumandalı harika bir arabaydı.

Altan'ın gözleri parladı. “Bu, şimdiye kadar gördüğüm en güzel oyuncak!” diye bağırdı. Altan, hemen arabasını alıp dışarı koştu. Arkadaşları parkta oynuyordu.

Altan, onların yanına giderek arabasını gösterdi. Kerem, “Araban çok güzelmiş! Biz de sürebilir miyiz?” diye sordu. Altan hızla başını iki yana salladı. “Hayır! Bozulabilir.” dedi.

Zeynep “Ama birlikte oynarsak daha çok eğleniriz.” dedi. Altan bu teklifi kabul etmedi. Arabası yeniydi ve onu kimseye vermek istemiyordu. Kerem ve Zeynep, Altan’ın davranışına üzüldüler. Altan’ın yanından ayrılıp salıncağa gittiler.

Tek Başına Oynamak Sıkıcı

Altan, arabasını parkın içinde sürmeye başladı. Arabasını hızlandırdı, taşların üzerinden geçirdi, çimenlerin arasında dolaştırdı. Ama yalnız oynarken çok fazla eğlenemediğini fark etti.

Altan, bir süre Kerem ve Zeynep'i izledi. Kahkahalar atarak oynuyorlardı. Birbirlerine şakalar yapıyor, eğleniyorlardı.

Altan ise tek başına arabasını sürüyordu. İçinden, “Keşke onlar da benimle oynasa.” diye geçirdi. Ama hâlâ arabasını paylaşmak istemiyordu.

Zeynep'in Tatlı Teklifi

Bir süre sonra Zeynep çantasını açtı. İçinden çikolata parçalı kurabiyeler çıkardı. Kerem'e bir tane verdi. "Annem yaptı. Çok lezzetli." dedi.

Ardından çantasını kapattı. Kurabiyeler çok güzel görünüyordu. Altan, Zeynep'in yanına gidip "Ben de alabilir miyim?" dedi. Zeynep gülmüsedı. "Tabii ki! Nasıl da unuttum. Özür dilerim." dedi.

Altan bir an düşündü. Zeynep kurabiyelerini hiç düşünmeden onunla paylaşmıştı. Oysa Altan, arkadaşlarının arabasıyla oynamasına izin vermemişti.

Bir kurabiye aldı. Çok lezzetliydi.
Altan kurabiyesini yerken
paylaşmanın güzel bir şey olduğunu
düşünmeye başlamıştı.

Paylaşınca Daha Güzel

Altan, Zeynep'in davranışından çok etkilendi. Arabasını arkadaşlarına uzattı. Çekinerek "İsterseniz birlikte oynayabiliriz." dedi.

Üç arkadaş sırayla arabayı sür-
düler. Kerem arabanın daha hızlı
gitmesini sağladı. Zeynep arabayı
dikkatlice yönlendirdi.

Altan ise engeller kurarak oyuna heyecan kattı. Hep birlikte daha çok eğlendiler. Altan içinden “Paylaşmak her şeyi daha güzel yapıyor.” diye düşündü.

Altan'ın Büyük Dersi

Eve döndüğünde annesi ona sarıldı.

“Bugün nasıl geçti?” diye sordu.

Altan, kocaman bir gülümsemeyle

“Çok güzeldi. Çünkü paylaştık.”

dedi.

O günden sonra Altan, oyuncaklarını ve yiyeceklerini arkadaşlarıyla paylaşmaya başladı. Çünkü paylaşmanın arkadaşlığı güçlendirdiğini ve mutluluğu çoğalttığını öğrenmişti.